

giftssiden, mener jeg dog derfra undtaget det Stykke af Cultusministerens Budget, som senere vil komme for i Forbindelse med Domainebudgettet. — Det næste Affsnit, jeg nu skal sætte under Forhandling, omfatter alene Indstillingen i Betænkningen under Nr. 9 til Udgiftsbilagets Post B. i, Tilskud i Anledning af en Kirkeforsamling, og de til dette Punkt stillede Ændringsforslag. Der er under Nr. 7 stillet Ændringsforslag saavel af Udvalgets Fleertal som af dets Mindretal, og desuden er der af Medlemmer stillet 2 Forslag, som høre herhen, nemlig de, der paa Listen ere opførte under Nr. 13 og 14. Efter Finanslovsforslaget skulde der opføres 10,000 Rbd. paa denne Post; Udvalgets Fleertal har foreslaaet, at denne Udgiftspost bortfalder aldeles; dette er saaledes det meest afvigende Forslag, hvorfor det først vil komme under Afstemning. Dernæst kommer det Forslag, som er stillet under Nr. 13 af Rigsdagsmanden fra Ringkjøbing Amt (P. Knudsen); til dette er der atter stillet et Ændringsforslag under Nr. 14, som naturligvis vil være at bringe under Afstemning for Nr. 13, der, som jeg yttrede, selv vil blive at bringe under Afstemning efter Fleertallets Forslag; endelig kommer Mindretallets Forslag, som bliver det sidste Afstemningspunkt, og, saavidt det ogsaa maatte blive forkastet, staaer kun selve Lovudkastets Forslag tilbage. — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke, at det ærede Thing af Betænkningen vil have seet, at jeg med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal befinder mig i Minoriteten; jeg maa derfor anmode de ærede Herrer af Majoriteten, om selv at ville forsvare deres Grundsetninger i dette Punkt.

Tsicherung: Ja, da det lader til, at ingen Andre af de ærede Herrer i Majoriteten, hvilken forøvrigt er temmelig talrig, vil tage Ordet i denne Anledning, anseer jeg det for nødvendigt at gjøre det, fordi jeg troer at det er et vigtigt Punkt. Jeg havde nødig villet berøre denne Sag, førend jeg havde hørt den ærede Ministers Udtalelse derom, om han maaskee ikke selv skulde have kunnet ønske at tage dette Forslag tilbage, men da det ikke synes at ville blive Tilfælde,

saar vil jeg gaae ind paa Sagen selv. Naar sagen hvorfor vi af Fleertallet have været imod denne Bevilling, er unegtelig noget af Hensyn til Summens Størrelse, men hovedsagelig dog paa Grund af den Form, hvorunder den er begjæret. Den er nemlig begjæret til en Kirkeforsamling, og ved at bevilge Summen give vi derfor tillige en offentlig Betydning til denne Institution, som vi aldeles ikke kjende, som ikke eksisterer heri Landet, og hvor der, saavidt jeg indseer, heller ikke endnu findes noget lovligt Grundlag, hvorpaa en saadan kunde bygges. Vi ere paa ingen Maade af den Formening, at det skulde negtes denne Minister, Undervisnings- og Cultusministeren, at søge Hjælp udenfor sit Ministerium til Affattelsen af et saa vanskeligt Lovforslag, som han synes at ansee Lovforslaget om Folketirkens Stilling i den nye dannede Stat, i Staten under sin nye Form for at være, jeg siger, vi ere paa ingen Maade af den Formening, at en saadan Hjælp bør negtes ham, og at han, mere end de øvrige Ministre under lignende og maaskee mindre vanskelige Tilfælde, skulde savne Midler til de fornødne Overveielser, førend han frembringer Lovforslaget, men vi have kun ikke villet, at denne ministerielle Understøttelse, denne Understøttelse, som Ministeren her begjærer efter sin egen Tilskyndelse og under sit eget Ansvar, skulde paa nogen Maade faae en offentlig Charakter ved dette Pengevotum, ved denne Pengeindømmelse. Det er det Udgangspunkt, hvorfra vi ere gaaede ud. Jeg har hidtil sagt „vi“, jeg kunde maaskee blive ved, men det som jeg nu vil yttre, vil jeg dog hellere yttre paa egen Haand, for at være sikker paa, at jeg ikke siger Noget, som nogen Anden kunde forekaste mig at have sagt i hans Navn. Jeg siger nemlig, at jeg troer ikke at den Forhandling, som det først gjælder om, Kirken angaaende, kan have Noget at gjøre med en Kirkeforsamling. En Kirkeforsamling, hvis Nødvendighed jeg paa ingen Maade her tænker paa ubetinget at ville benytte, ligger bag ved denne Forhandling (Ja!); Kirkeforsamlingen skal forud for Rigsdagen Intet have at gjøre med den Stilling, hvori Folketirken i sin nye Skikkelse skal stilles ligeoverfor Staten, men den skal, efterat der først eksisterer